

พระพุทธรูป ศิลปะแบบสมัยเชียงแสน

คำตรัสของพระพุทธเจ้า 'พุทธพยากรณ์'

ในสมัยพุทธกาล พระเจ้าปเสนทิโกศลแห่งแคว้นโกศล ได้ทรงสุบินนิมิตประหลาดถึง ๑๖ ประการ ทรงเกรงว่าอันตรายจะเกิดกับพระองค์ จึงให้พราหมณ์ปุโรหิตทำนาย พราหมณ์แนะนำให้ฆ่าสัตว์บูชาญสเดาะเคราะห์ แต่พระนางมัลลิกาเทวี พระมเหสี ได้ทูลแนะนำให้พระเจ้าปเสนทิโกศล ไปทูลถามพระพุทธเจ้าเสียก่อน พระพุทธองค์ทรงมีพุทธปฏิภาทำนายว่า ผลของสุบินนิมิตจะไม่เกิดแก่พระเจ้าปเสนทิโกศล แต่จะเกิดขึ้นกับโลกในอนาคตอันห่างไกลออกไปอีกนาน

แผ่นดินวิปริต ...

ความฝันแรกของพระเจ้าปเสนทิโกศล มีอยู่ว่า “ได้เห็นโคอุสุภ (คือ วัวผู้) ๔ ตัววิ่งมาจากทิศทั้ง ๔ วิ่งค้ำรามเข้าใส่กัน เหมือนฟ้าจะถล่ม เหมือนกับว่าจะชนกันให้แหลกลาญ แต่แล้วกลับหนีหายจากกันไป”

พระบรมศาสดา ครั้นสดับความฝันนั้นแล้ว จึงทรงพระกรุณาเสด็จเข้าสู่อนาคตังสญาณ ทรงเล็งเห็นภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตกาล ทรงพยากรณ์ว่า “มหาบพิตร สุบินนิมิตนี้จะไม่เกิดอันตรายแก่พระองค์และราชบัลลังก์แต่อย่างใด แต่อันตรายคือ ภัยพิบัติอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่หมู่สัตว์ในอนาคตอันห่างไกลโน้น”

พระเจ้าปเสนทิโกศลทูลถามว่า “จะมีภัยพิบัติอะไรที่จะเกิดแก่มนุษย์โลกหรือ พระเจ้าข้า ?”

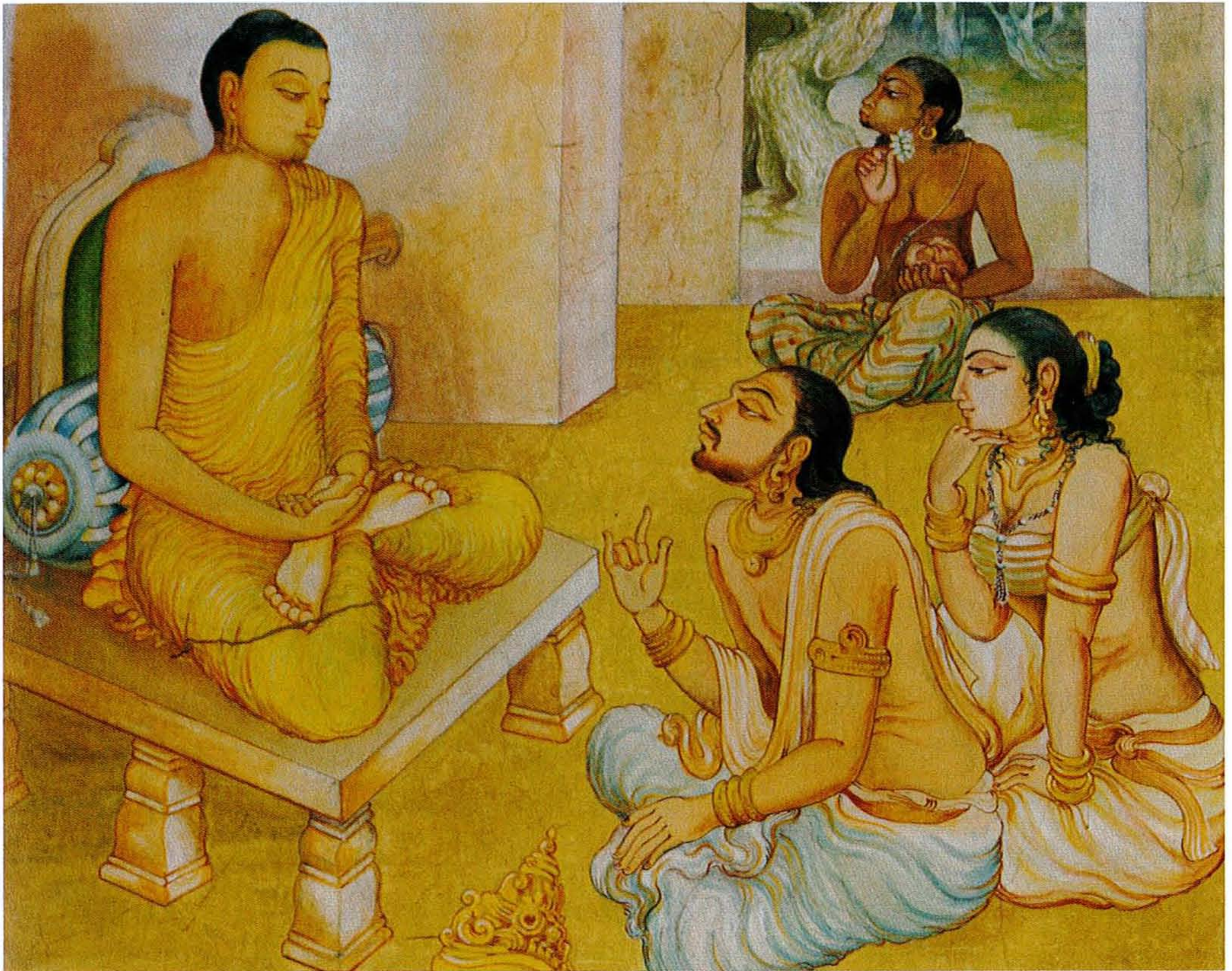
พระพุทธองค์ทรงมีพุทธปฏิภาทำนายว่า “ในกาลข้างหน้า จะเกิดแผ่นดินวิปริต ฝนจะไม่ตกตามฤดูกาล แม้มหาเมฆตั้งขึ้นแล้ว ฟ้าแลบลั่นครืนๆ แลดูทุกทิศจะมีดมัว ประหนึ่งว่าฝนจะตกหนัก แต่แล้วกลับเป็นว่ามีพายุพัดผ่านไป เมฆฝนก็หายไป ประชาชนจะลำบากยากแค้น เพราะฝนฟ้าไม่ตกลงมาในนาไร่ จะเกิดข้าวยากมากแพง”

พระราชาทูลด้วยความสงสัย “เป็นเพราะอะไรหรือ พระเจ้าข้า ?”

“มหาบพิตร ในการภายหลังนี้ มนุษย์จะละเลยศีลธรรมเป็นส่วนมาก ฝ่ายบริหารราชการแผ่นดินเห็นแก่อามิสสินจ้าง ไม่ตั้งอยู่ในธรรม ทำลายสมดุลงทางธรรมชาติ เพราะความเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ ของคนกลุ่มเดียว ทำให้ความแห้งแล้งเกิดขึ้นทุกแห่งหล้า”

คน ... เริงกาม

พระเจ้าปเสนทิโกศลทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๒ ว่า พระองค์ได้เห็นต้นไม้ พองอกได้คืบได้ศอก ก็ออกดอกออกผล ทัวทั้งแผ่นดิน “ข้อนี้เป็นความฝันที่แปลกมากพระเจ้าข้า เพราะปกติต้นไม้เหล่านี้ จะต้องเติบโตใหญ่สูงกว่าหลังคาบ้าน จึงจะให้ดอกออกผล”

พระเจ้าปเสนทิโกศลกับพระนางมัลลิกาเทวีเข้าเฝ้าพระพุทธองค์เพื่อทูลถามปัญหา ภาพจากวัดศรีลังกา (สาวตถ์)

พระบรมศาสดา ทรงทำนายสุบินนิมิตของพระเจ้าปเสนทิโกศลด้วยพระญาณหยั่งรู้อนาคตของพระองค์ว่า “ในกาลภายหน้า มนุษย์จะไม่ตั้งอยู่ในธรรม ไม่เชื่อฟังคำสอนของพระอริยเจ้า ผู้คนมีจิตหมกมุ่นอยู่ในกาม ทอดทิ้งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ปุถุชนชายหญิงจะคบขู้สูหากันตั้งแต่วัยแรกรุ่นจรุนทรณี กุมารจะมีบุตร ดุจเดียวกับต้นไม้ที่งอกได้แค่คืบแค่ศอกก็ให้ดอกออกผลไปทั่วทั้งแผ่นดิน”

“เมื่อมนุษย์ตั้งอยู่ในความประมาท ไม่สำรวมตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มีอารมณ์หวนไหวต่อรูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ เมื่อนั้นราคะจักครอบงำเขาเหล่านั้น”

ลูก ... บังเกิดเกล้า

พระเจ้าปเสนทิโกศลทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๓ ว่า ทรงเห็นแม่โคอ่อนวอนขอนมลูกวัวกิน ทั้งๆ ที่ลูกวัวเพิ่งเกิดเพียงวันเดียวเท่านั้น

พระบรมศาสดา ครั้นทรงสดับพระสุบินนิมิตของพระเจ้าปเสนทิโกศล แล้วตรัสว่า “มหาบพิตร ในอนาคตกาล เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม บุตร ธิดา จะไม่รู้จักบุญคุณของบุพการี บุคคลผู้มีอุปการะมาก่อน คือลูกๆจะทอดทิ้งพ่อแม่ เมื่อยามท่านแก่เฒ่า ไม่เลี้ยงดูท่าน พ่อแม่จะทุกข์ระทมขมขื่น อาหารก็ไม่จะมีจะกิน เสื้อผ้าอาภรณ์ก็ขาดวิน ต้องมาอ่อนวอนขอลูก ดุจขอทานดูเป็นที่น่าเวทนายิ่งนัก”

ใบเบิกทาง ... หายนะ

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๔ ว่า ได้เห็นชาวนาจับลูกวัวอายุยังน้อยหรือลูกแพะ เข้าเทียมแอก เทียมไถ ให้ทำงาน มันก็ทำบ้างไม่ทำบ้าง เพราะไม่เคยกับงาน “ความฝันนี้จะหมายถึงเหตุการณ์อะไร พระเจ้าข้า ?”

พระบรมศาสดา ตรัสทำนายว่า “มหาบพิตร ในอนาคต เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม ไม่ประกอบด้วยศีลธรรม ความเป็นธรรมจะไม่มีแก่ประชากราษฎร เพราะเจ้าพระยาทุกธานีแต่งตั้ง ให้ยศถาบรรดาศักดิ์ แก่เด็กหนุ่มวัยคะนองผู้ด้อยประสบการณ์มาบริหารงาน แต่ไม่สามารถทำกิจการงานให้ลุล่วงไปได้ แม้นได้เป็นเสนาปรีชาความก็จะบิดเบือนความเป็นจริง เห็นแก่อำิสสินจ้างรางวัล ราษฎรผู้ยากไร้จะได้รับความสะดวก ร้อน มีความเป็นอยู่อย่างหวานอมขมกลืน”

ยุติธรรม ... อยู่ที่ไหน

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๕ ว่า ได้ทรงเห็นม้าแปลกประหลาด คือ มีปากสองปาก หิวกระหาย น้ำลายไหลฟูมปากอยู่ตลอดเวลา ชายหญิงต่างพากันเอากล้าข้าวเหนียวมาป้อนเท่าไรก็ไม่พอ

พระบรมศาสดา ทรงตรัสพยากรณ์ว่า “ในอนาคต เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม ผู้คนมักเมาลุ่มหลงในโลกก็สุขมากขึ้น จิตใจก็จะเสื่อมทราม เบียดเบียนกันตามอำนาจของตน แม้ว่าจะเป็นผู้พิพากษาตุลาการ ว่าความ หรือราชบุรุษผู้มีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของประชาชน ต่างก็เอาแต่กินสินบน ฉวยโอกาสในยามที่ประชาชนเดือดร้อน เหมือนกับม้าสองปาก ที่กินไม่รู้จักอิ่ม ดังสุบินนิมิตของมหาบพิตร”

ผู้ดีเดินตรอก ... ชี้ออกเดินถนน

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๖ ว่า เห็นมวลมนุษย์ต่างขัดเถดของสัมฤทธิ์ราคาเป็นแสน จนสะอาดเป็นเงางามวาววับ แล้วไปเชิญให้สุนัขมาเหยียดลงในเถดของนั้น “ข้าแต่พระองค์ ความฝันแปลกประหลาดเช่นนี้ จะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในกายภาคหน้ากระนั้นหรือ พระเจ้าข้า ?”

“มหาบพิตร ต่อไปภายหน้า พระราชาหรือผู้บริหารประเทศ ไม่ประกอบด้วยธรรม หลงคำยกยอปอปั้น คำประจบสอพลอ ไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของคนชั่วช้าสกุลต่ำ จนหลงแต่งตั้งให้เป็นใหญ่เป็นโต รับราชการงานแผ่นดิน มีอำนาจวาสนา จนลิ้มคนดีมีสกุลปล่อยให้อดอยากทุกข์ยากถูกรังแกจากคนสกุลต่ำที่ได้อำนาจ เมื่อผู้มีสกุลสูงเหล่านั้น ไม่อาจเลี้ยงชีวิตสืบไป จึงต้องยอมยกบุตรธิดาของตน ให้สมรสกับคนชั่วช้าสกุลต่ำ”

“เพราะมนุษย์สมัยนั้น ไม่ประพฤติธรรม ไม่รักษาศีลถึงต้องเบียดเบียนกัน ช่มเหง รังแกกันอย่างนั้นหรือ พระเจ้าข้า”

“อย่างนั้นมหาบพิตร”

จุดไฟ ... เผาบ้านเมือง

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๗ ว่า ได้เห็นชายคนหนึ่งนั่งฟั่นเชือกหนึ่ง แล้วหย่อนเชือกที่ฟั่นแล้วลงใต้ดิน ฟั่นไปหย่อนเชือกไป หารู้ไม่ว่าภายใต้ดินนั้นมีนางสุนัขตัวหนึ่งเคี้ยวหนังที่ฟั่นเป็นเชือก กินจนไม่เหลือ ครั้นยังฟั่น ก็ยังสั้นลงไป หารู้ไม่ว่าดินนั้นไม่ “ความฝันในข้อนี้ หมายถึงเหตุการณ์อันใดจะพึงบังเกิดในกายภาคหน้ากระนั้นหรือ พระเจ้าข้า ?”

“มหาบพิตร ความฝันในข้อนี้ก็เช่นกัน คือ เป็นนิมิตบอกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า

เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม บรรดาสตรีจะประพุดนอกใจสามี เป็นผู้มักมากในกาม ชอบแต่งตัว เทียวเตร่ตามถนนหนทาง คบขู้ขี้ชาย ชอบเล่นการพนัน ทรัพย์สมบัติที่สามีหามาได้ ก็เอาไปปรนเปรอชายขู้ ผลาญไปกับกาพนัน และสิ่งฟุ่มเฟือยต่างๆ เหมือนนางสุนัขจิ้งจอก ที่คอยกัดกินเชือกหนังที่ชายคนหนึ่งกำลังพัน แล้วหย่อนลงใต้ตั่ง ฉะนั้น”

ถมไม่เต็ม ...

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๘ ว่า ได้เห็นประชาชนช่วยกันขนน้ำเทลงในตุ่มใหญ่ตุ่มเดียว จนล้นแล้วล้นอีก ส่วนตุ่มเล็กๆนับร้อยนับพัน ซึ่งรายล้อมอยู่เป็นอันมาก ไม่มีน้ำและไม่มีใครใส่ ไม่มีใครเหลียวแล “ข้าแต่พระผู้มีพระภาค ความฝันในข้อนี้ จะเป็นนิมิตบอกเหตุถึงความเดือดร้อนหรือเหตุร้ายต่อข้าพระองค์ หรือบัลลังก์ของข้าพระองค์หรือไม่ พระเจ้าข้า ?”

“ถวายพระพรมหาบพิตร สุบินนิมิตในข้อนี้ มิใช่ นิมิตบอกเหตุร้ายต่อพระองค์ใดๆทั้งสิ้น แต่เหตุร้ายต่างๆ จะเกิดขึ้นในกาลข้างหน้าโน้น เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม จะมีจอมเผด็จการวางอำนาจ บีบบังคับข่มเหงประชาชน จนต้องหาเครื่องบรรณาการต่างๆไปมอบให้ด้วยความจำยอม ทั้งที่ตนเองไม่มีก็ต้องขวนขวายหามาให้ เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม ความโลภ-หลงเข้าครอบงำจิตใจ ผู้คนมีความเป็นอยู่อย่างหวาดผวา คนที่มั่งมีก็มีความอยากได้ไม่รู้จักพอ เทียววางอำนาจนำเอาทรัพย์สิน และเครื่องบำรุงบำเรอต่างๆ จากคนยากคนจน ดุจเดียวกับประชาชนที่ต่างช่วยกันขนน้ำมาเทใส่ตุ่มใหญ่ ซึ่งมีน้ำที่เต็มจนล้น โดยมีได้สนใจกับตุ่มน้ำว่างเปล่าที่เรียงรายอยู่มากมาย”

คนดี ... จะหนีไปอยู่ป่า คนบ้า ... จะครองเมือง

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๙ ว่า ได้พบสระโบกขรณีทั้งกว้างทั้งใหญ่และลึก แต่ตรงกลางสระขุ่นขึ้นเป็นโคลนตม ส่วนริมสระนั้น ทั้งๆที่มีฝูงสัตว์หลายชนิดลงอาบ กิน ย่ำอยู่ตลอดเวลา แต่น้ำริมสระกลับใสแจ๋วเย็นสะอาด

“มหาบพิตร เมื่อมนุษย์ในภายหน้าโน้นไร้ศีลธรรม ชนชั้นปกครองที่มีอำนาจจะข่มเหงบีบบัง ทารุณแก่คนสุจริต จนต้องหลบหนีออกจากเมืองเข้าป่า สภาพของคนชนบทบ้านป่าจึงเปรียบเหมือนน้ำที่ใสสะอาด ทั้งๆที่มีผู้คนไปมาไม่ว่างเว้น เหมือนน้ำริมสระที่ใสบริสุทธิ์ ทั้งๆที่มีฝูงสัตว์ลงอาบกินอยู่เสมอ ส่วนในเมืองหลวง ซึ่งเปรียบเหมือนน้ำกลางสระ แต่เต็มไปด้วยสิ่งสกปรก เน่าเหม็น ผู้คนแล้งน้ำใจ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน”

หม้อข้าว ... ประหลาด

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๑๐ ว่า เห็นคนหุงข้าว และปรากฏว่า ข้าวที่หุงในหม้อเดียวกันนั้น อีกข้างหนึ่งสุกๆดิบๆปนกันไป ข้างหนึ่งก็เปียกแฉะ อีกข้างหนึ่งก็ไหม้ไม่มีดีรวมอยู่ในหม้อเดียวกัน

“มหาบพิตร อันตรายใดๆจักเกิดในอนาคตอันห่างไกล เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม ถืออำนาจบาตรใหญ่ แม้แต่ทวยเทพที่มีความสัมพันธ์กับมนุษย์ ทั้งเทวดารักษาพระนคร ทั้งพระเลื้อเมือง ทั้งเทวดาผู้รักษาศาสนา ก็จะไม่ช่วยเหลือนคนอันธพาล ข่มเหงรังแกผู้มีศีลจนอยู่ลำบาก จะเกิดโรคร้ายกับมวลมนุษย์ รักษาไม่หาย ล้มตายกันมาก เพราะความสกปรกแห่งจิตใจ และสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ทำให้เกิดโรคร้ายขึ้นทุกขณะ ทุกอย่างจะเปลี่ยนไปไม่ว่าจะเป็นประเพณี วัน เดือน ปี แม้แต่ฤดูกาล”

นักบุญ ... คนบาป

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๑๑ ว่า มีประชาชนจำนวนหนึ่ง นำไม้แก่นจันทร์ อย่างดี มีราคาสูง เป็นจำนวนมาก เอาไปแลกกับนมเปรี้ยวชั้นเลวๆ ราคาถูก ได้มาเพียงหม้อเดียว เท่านั้น

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ดังความฝันในข้อนี้ จะมีเหตุอะไรเกิดขึ้นในภายหน้าหรือพระเจ้าข้า?”

“มหาบพิตร เหตุจะเกิดในภายหน้านั้น ในสมัยหนึ่ง นักบวชในพุทธศาสนา ศึกษาเล่าเรียน ธรรมวินัยของตถาคต ซึ่งมีวิมุติเป็นคุณค่าอันล้ำเลิศ ได้นำเอาธรรมวินัยนี้ไปแลกลาภผล เครื่องสักการบูชา นำเอาคำสอนของตถาคตที่ดำหนิติเตียนความโลภ ไปแสดงแก่มนุษย์ทั้งหลายให้ละความโลภนั้นๆ แล้วสละปัจจัยลาภแก่คนอสังขีเหล่านั้น อาศัยความรู้ทางอรรถ พยัญชนะ อาศัยเสียงอันไพเราะของตน แสดงธรรมกับผู้หลงใหล บรรดาชนเหล่านั้นก็พากันนำไทยทานเงินทองเป็นอันมากมาให้ อสังขีบางพวกจะนั่งแสดงธรรมที่ตถาคตแสดง อันประกอบด้วยคุณค่าอย่างสูงสุดตามข้างถนน ตามประตูเมือง ตามชอกชอย แลกลาภสักการะ คือ เงินทองเพียงเล็กน้อยเท่านั้น”

สังคมวิกฤต ... เห็นผิดเป็นชอบ

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๑๒ ว่า ได้เห็นน้ำเต้าแห้งกลวง ซึ่งปกติลอยน้ำได้ กลับจมดิ่งลงน้ำ ...

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ความฝันประหลาดเช่นนี้ เหตุร้ายต่างๆ จะเกิดในสมัยใดหรือพระเจ้าข้า?”

“มหาบพิตร นิมิตในข้อนี้ เป็นนิมิตบอกเหตุร้ายที่จะเกิดในภายหน้านั้น เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม โลกจะวิปริตแปรปรวน จะเกิดภัยพิบัติต่างๆ นานา...

นักปราชญ์ผู้มีคุณธรรมจะอยู่ยาก จะถูกกีดกันกลั่นแกล้งจากคนพาลที่มีอำนาจ มีอิทธิพล เมื่อคนพาลมีอำนาจ ก็ใช้อำนาจข่มเหงประชาชนคนดีมีคุณธรรมให้ตกต่ำ คนส่วนมากมักเชื่อฟัง คำโกหกมดเท็จของคนพาล หลงใหลคำยกยอปอปั้น คำประจบสอพลอ คำโกหกปลิ้นปล้อน อสังขธรรมของอสังขีจะถูกยกย่องนับถือ

ส่วนคำของสัตบุรุษ ซึ่งประกอบด้วยธรรมเป็นไปเพื่อความหลุดพ้น จะถูกเยาะเย้ยถากถางว่าเป็นถ้อยคำที่วิปริตผิดธรรมวินัย”

หนักดังขุนเขา ... ทำไมเบากว่าขนนก

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๑๓ ว่า ได้เห็นก้อนศิลาขนาดใหญ่ท่วมหัวบ้านขนาดใหญ่เท่าบ้านบ้าง กลับลอยอยู่เหนือน้ำเหมือนกลีบบัว เหมือนเรือสำเภาบรรทุกสินค้าลอยน้ำอยู่

“มหาบพิตร ในภายหน้า ... เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม คนที่มีจิตใจต่ำ จะตะเกียกตะกายขึ้นเป็นใหญ่ ปกครองบ้าน ปกครองเมือง และลุ่มหลงในอำนาจ จะกีดกันและโค่นฆ่าคนดีมีศีลธรรม จนคนที่มีจิตใจสูงมีคุณธรรม ไม่อาจอยู่สู้รบปรบมือได้ เพราะวิสัยพาลของคนจิตทรามใช้อำนาจตามความพอใจของตน”

คน ... หลงกาม

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๑๔ ว่า ได้เห็นกบตัวนิดเดียว ไล่กัดงูเห่าตัวใหญ่ตาย แล้วกัดกินงูจนสิ้นซาก

“มหาบพิตร เหตุการณ์ภายนอกหน้า เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม เพศชายซึ่งเคยเป็นเพศที่เข้มแข็ง มีลักษณะของความเป็นผู้นำ จะตกอยู่ใต้อำนาจของเพศหญิง เพราะหลงใหลในกาม จิตมีราคะครอบงำ ถูกเสน่ห์อันยั่วยวนของหญิงหลอกล่อเอาไว้จนใจหัวไม่ขึ้น จึงตกเป็นทาสของสตรี”

คน ... เมายศ

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๑๕ ว่า ได้เห็นหงส์สีทอง ซึ่งเป็นสัตว์ชั้นสูง ต้องมาคบหาสมาคมกับกาดำ ซึ่งเป็นสัตว์สกุลต่ำ “เรื่องนี้จะกลายเป็นลางร้ายหรือดี ต่อข้าพระองค์อย่างไรพระเจ้าข้า?”

“มหาบพิตร เรื่องนี้จะไม่เกิดขึ้นในสมัยของพระองค์แต่อย่างใด แต่จะเกิดในกาลข้างหน้าอีกนานไกล เมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรม โลกจักผันแปรไป หน่อเนื้อเชื้อกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจ จักไม่อยู่ในศีลธรรม จะหวาดระแวงในราชสมบัติ เกรงกลัวผู้จะก่อความวิบัติให้แก่ราชบัลลังก์ ซึ่งจะระแวงคนในราชสกุลด้วยกัน แก่งแย่งกันเอง จึงหันไปคบคนพาลสันดานต่ำ ยกให้ดำรงตำแหน่งใหญ่ในราชสำนัก ทำให้บุคคลผู้มีชาติตระกูล มีความสามารถชาติที่พึง เมื่ออยู่ยากลำบากนั้นก็จะต้องประจบสอพลอคนชั้นต่ำที่มีอำนาจ เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดเหมือนพญาหงส์ที่ต้องยอมตนเข้ามาคลุกคลีอยู่กับฝูงกา อันเป็นสัตว์สกุลต่ำจะนั่น”

ภัย ... สังคม

พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงสุบินนิมิตครั้งที่ ๑๖ ว่า กวางแก้งวิ่งไล่เสือสิงห์ ทั้งเสือและสิงห์เบือนหน้าหันหายเข้าป่าลึก

“มหาบพิตร ในอนาคตเมื่อมนุษย์ขาดศีลธรรม สาธุศิษย์ทั้งหลายจะล้างครุ ผู้น้อยจะข่มเหงผู้ใหญ่ ใช้วาจาหมิ่นหยาม ยกย่องตนอวดรู้ ข่มเหงผู้สูงอายุครูอาจารย์ พระสงฆ์ผู้ทรงศีลบริสุทธิ์ จะหลีกเร้นหนีไปอยู่ตามป่าถ้ำเถื่อน

ผู้รู้ผู้สามารถ นักปราชญ์ ราชบัณฑิต กวี ศิลปิน ผู้ดี จะเสื่อมสูญ อันธพาลหยาบช้าจะครองเมือง ศีลธรรมจะเศร้าหมอง ไม่ผูกฝ่องอำไพตั้งกาลก่อน”

เหตุการณ์นี้จะเกิดในอีก ๒,๐๐๐ ปีข้างหน้า

นกกระตีดตะโพกขาว / White-rumped Munia ขนาด 11 ซม.